

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Souzana Berkizi-Nikolakaki

Strona pozwana: Anotato Symvoulio epilogis prosopikou (A.S.E.P.), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Wykładnia klauzuli 8 pkt 3 załącznika do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony (Dz. U. L 175, s. 43) — Przepisy krajowe ustanawiające termin zawity dla przekształcenia umów o pracę na czas określony w umowy o pracę na czas nieokreślony

Sentencja

1) Artykuł 155 ust. 2 TFUE oraz porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte w dniu 18 maja 1999 r. stanowiące załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia w sprawie pracy na czas określony zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 11 ust. 2 dekretu prezydenckiego 164/2004 zawierającym uregulowania dotyczące pracowników zatrudnionych w sektorze publicznym na podstawie umów o pracę na czas określony i które stanowią, że wniosek pracownika mający na celu przekształcenie następujących po sobie umów o pracę na czas określony, które można uznać za stanowiące nadużycie w umowę o pracę na czas nieokreślony powinien zostać przedstawiony właściwemu organowi w terminie zawitym dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie wspomnianego dekretu, pod warunkiem że termin ten nie jest mniej korzystny niż terminy stosujące się do podobnych środków prawa wewnętrznego z zakresu prawa pracy i że nie powoduje on, iż korzystanie z praw przyznanych w porządku prawnym Unii jest niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, czego sprawdzenie należy do sądu krajowego.

2) Klauzulę 8 pkt 3 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 11 ust. 2 dekretu prezydenckiego 164/2004, który stanowi, że wniosek pracownika mający na celu przekształcenie następujących po sobie umów o pracę na czas określony, które można uznać za stanowiące nadużycie w umowę o pracę na czas nieokreślony powinien zostać przedstawiony właściwemu organowi w terminie zawitym dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie wspomnianego dekretu, jeżeli odpowiednie terminy przewidziane w analogicznych przepisach krajowych wydanych przed tym dniem były przedłużane, dlatego że wspomniane przepisy krajowe nie wpływają na ogólny poziom ochrony pracowników na czas określony.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 10 stycznia 2011 r. — WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-10/11)

(2011/C 120/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Pytania prejudycjalne

Czy właściwy do zapłaty refundacji urząd celny jest związany następczym sprostowaniem wpisu w polu 2 zgłoszenia wywozowego tudzież w egzemplarzu kontrolnym T5 dokonanym przez urząd celny wyjścia? (¹)

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. U. L 302, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom w dniu 7 lutego 2011 r. — JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited przeciwko Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts

(Sprawa C-54/11)

(2011/C 120/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited

Strona pozwana: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts